

ABSTRACTS

Róbert Tardos

THE UNREACHED AND THE MISGAUGED VOTERS, THE “UNDECIDED”
NON-VOTERS: THE 2022 CASE WITH LESSONS FROM THE 2000S

The results of the 2022 parliamentary election brought for a wide electorate a shocking refutation of the expectations evoked by the bulk of the campaign polls. The paper seeks to disentangle the interwoven web of measurement problems deriving from both sampling and non-sampling errors. Recalling some analogous cases from the 2000s and building on the findings of secondary analyses of survey data from the related period, it draws some timely lessons regarding the 2021-22 campaign. A renewed three-part (“persistent”, “understating” and “overstating”) typology of manifesting preferences gets hereby a primary role. The study ends with a model scheme summing up the potential spectrum of measurement errors from sampling coverage to mis-gauged voting intentions and party choice added by an assessment of the balance of biases with regard to their presumed implications for the contrasting political sides. Possible courses of improvement and their structural constraints of economic and political preconditions are also touched thereby.

Keywords: polling, measurement errors, electoral behavior, typology of manifesting preferences, hybrid techniques, societal transparency.

Levente Nagy

THE DYNAMICS OF ELECTORAL REFORM

After several decades of relative indifference to electoral reform, the electoral system has become a central and controversial question, since the 1980's. The „underdeveloped” field of comparative electoral system has become a mature field due to a rapid increase in the number of books and journal articles published on the general topics of electoral systems and electoral reforms. Prior to the 1990's the literature on these systems (and reforms) had been concerned primarily with „the political consequences of electoral laws”. But four established democracies (Italy, Israel, Japan, and New-Zealand) adopted radically new electoral systems (1993–94), and this *annus mirabilis* burst a major change in the electoral arrangements in liberal democracies, which in turn drove scholars to adopt various methods and theoretical approaches to cope with these chal-

lenges. Prior to the 1990's the electoral system had been mainly approached as a *static* concept, interpreted as a set of *independent variables*, focusing mainly on the consequences of different electoral systems. Following the series of events of the 90's, electoral reform was reconceptualised: the concept has been more and more regarded as a *dynamic* concept, as a set of *dependent variables*. Taking into account the difference between spontaneous changes (of the context), and the planned changes (of the electoral system itself), the aim of this paper is to focus on the dynamic aspect of electoral reform mainly by reviewing the literature on electoral systems, distinguishing three main developmental waves: from the second World War to the second half of the 1980's; from the mid- 1990's to approx. 2000; and from 2000 up until to the 2010's.

Keywords: electoral reform; spontaneous change/planned change; independent variable/dependent variable; dynamic concept

Zsanett Pokornyi–Tamás Barczikay–Panna Bucholcz

CRISIS COMMUNICATION STRATEGIES IN HUNGARIAN POLICY-MAKING.

Prime Minister's speeches in the first two years of COVID-19

This study investigates the crisis communication strategy of Prime Minister Viktor Orbán in the first two years of pandemic. We used his interviews at „Good Morning, Hungary!“ at Kossuth Radio and his parliamentary speeches to investigate the policy content and also the selection of highlighted policy issues. Based on our results, during pandemic, Prime Minister took a new reactionary role. Therefore, his speeches no longer served to introduce policy priorities of the executive agenda, but became new forum for presenting responses to the crisis. Executive preferences related to other policies were thus relegated to the background, however, their role was still not negligible. As our calculations suggest, Viktor Orbán usually used issues of other policy fields to highlight government successes in crisis management – especially those issues what are related to the European Union.

Keywords: coronavirus, public policy-making, prime minister's speeches, crisis communication

László Kiss–Orsolya Ring

“FACES” OF THE KÁDÁR ERA

MEDIA REPRESENTATION OF HUNGARIAN POLITICIANS

BETWEEN 1957 AND 1989/90

The study examines the media representation of the Kádár-era political elite using text mining methods. It presents a range of political representatives from the era and searches for a link between the proportion of media coverage and

the political conditions of the sub-periods and changes in the political power of the actors. In the course of the study, a corpus of Népszabadság front pages (between 1957 and 1990) was used for named-entity recognition and the resulting list of names was then analysed. The changes of personnel, appointments and replacements that took place as a result of internal political struggles within the period can be traced explicitly from the media representation of politicians. The leadership role of János Kádár, who gave his name to the era, is evident throughout. Politicians removed from the leadership also disappear from the media, and the media coverage of representatives of the political factions that took office increases. The frequency of media appearances is influenced by a combination of formal position and actual political power. From their frequent appearances on the front page of Népszabadság, one can also infer the latent political power of some politicians who do not hold a high position at the moment.

Keywords: political elite, media representation, named-entity recognition

András Körösényi–Veronika Patkós–Bendegúz Plesz–Pál Susánszky
 THE POTENTIALS OF HERESTHETIC AND RHETORIC
 IN AN OPEN FRAMING SITUATION
 THEORY AND EVIDENCE FROM A SURVEY EXPERIMENT

To win a policy debate, political actors may apply two analytically distinct counterframing strategies, rhetoric and heresthetic. Rhetoric is when counterarguments are formulated in the original dimension of the debate, while heresthetic is using arguments in a different dimension compared to the original frame. Although both rhetoric and heresthetic are ubiquitous phenomena in the process of public opinion formation, there are no general rules to specify their efficacy. Drawing on a survey experiment carried out in Hungary in 2020 (N=2000), this paper uncovers the factors determining the effect of the two strategies. Introducing a conceptual distinction between open and trade-off framing situations, the paper demonstrates that the structure of the situation matters. While heresthetic has a robust effect in trade-off framing situations, rhetoric may have a strong impact in open framing situations. Moreover, the effectiveness of counterframing depends on the party affiliation of respondents and the strength of their related attitudes.

Keywords: framing, counter-framing, rhetoric, heresthetics, survey experiment

CONTENTS

ELECTIONS, VOTERS

- *Róbert Tardos*: The unreached and the misgauged voters, the “undecided” non-voters: The 2022 case with lessons from the 2000s 7
- *Levente Nagy*: The Dynamics of Electoral Reform 38

POLITICIANS, POLITICAL PERSONALIZATION

- *Zsanett Pokornyí–Tamás Barczikay–Panna Bucholcz*: Crisis Communication Strategies in Hungarian Policy-making. Prime Minister’s speeches in the first two years of COVID-19 59
- *László Kiss–Orsolya Ring*: “Faces” of the Kádár era. Media representation of Hungarian politicians between 1957 and 1989/90 78

EXPERIMENTAL METHOD IN POLITICAL SCIENCE

- *András Körösenyi–Veronika Patkós–Bendegúz Plesz–Pál Susánszky*: The potentials of heresthetic and rhetoric in an open framing situation. Theory and evidence from a survey experiment 105

BOOK REVIEWS

- *Mátyás Bódi*: Piketty and the dilemma of the two right-wing parties (*Amory Gethin, Clara Martínez-Toledano, Thomas Piketty: Political Cleavages and Social Inequalities: A Study of Fifty Democracies, 1948–2020. Harvard University Press.*) 139

BOOK WATCH 147

ABSTRACTS 151

TISZTELT LEENDŐ ÉS KORÁBBI SZERZŐINK!

Örömmel értesítjük Önöket, hogy a *Politikatudományi Szemle* 2018. évi 2. számától minden cikkünk egyedi internetes azonosítót, úgynevezett **DOI** megjelölést kap. Ezzel a lapunk nemzetköziesedik, mert a különböző keresőmotorok gyorsabban és hatékonyabban tudják cikkeinket megtalálni.

A DOI azonosítót a szerkesztőség **automatikusan** fogja **adni** az egyes cikkeknek. Felépítése a következő lesz: <https://10.30718/POLTUD.HU.2018.2.8>. A törtvonal előtti rész az ún. **DOI prefix**, amit **minden egyes cikk** megkap az előzetes regisztrációnk alapján. Ez tehát egy állandó elem. A POLTUD.HU utal a lapunkra, a többi rész viszont mindig változik, hiszen az aktuális lapszámhoz és oldalszámhoz igazodik. A DOI azonosító örök, ugyanakkor pénzbe kerül. A DOI-t a szerkesztőség szolgáltatásként nyújtja az Önök számára, ezért a költségeket saját maga állja.

Ezzel Önöknek, Tisztelt Szerzők, tehát nincs külön dolguk.

A DOI ugyanakkor kölcsönösségi, viszonyossági alapon működő rendszer, ezért elvárásokat fogalmaz a szerkesztőségekkel és a szerzőkkel szemben.

Tisztelettel kérjük Önöket, hogy ezentúl az irodalomjegyzékben jelzett hivatkozások és szakirodalmak **mindegyikénél** tüntessék fel az **adott cikkre vonatkozó PONTOS és TELJES DOI azonosítót** [például laptársunknál, a Socio.hu-nál a következő azonosítóról van szó: <https://10.18030/socio.hu.2018.1.69>]. Az egyes cikkek hivatkozását a következő helyen találja meg: <https://search.crossref.org/>

A CrossRef-regisztrációnk során, ami lehetővé teszi a DOI használatát, szerkesztőségünk vállalta, hogy elfogadja ezt a feltételt, azaz minden cikknél feltünteti a szakirodalmi hivatkozásokhoz tartozó DOI azonosítót. Kérjük tehát, hogy Önök is tegyenek eleget ennek az egyébként nem túl nagy kérésnek. Amikor készítik az irodalomjegyzéket, másolják be a vonatkozó cikkhez tartozó DOI azonosítót, és illesszék be a hivatkozás végére.

Kérjük, ne feledjék, mindig a teljes azonosító feltüntetésére van szükség!

Örüljünk együtt ennek az újdonságnak!

Üdvözlettel,

a *Politikatudományi Szemle* szerkesztősége

SZERZŐINKHEZ

(A PUBLIKÁLÁS FELTÉTELEI)

1. A Politikatudományi Szemle című referált folyóirat magyar nyelven beküldött kéziratokat – tanulmányokat és könyvrecenziókat – fogad el.
2. A kéziratok minimális terjedelme tanulmányok esetén 40 000 karakter, recenziók esetén 15 000 bruttó (azaz szóközökkel együtt értendő) karakter. A kéziratok maximális terjedelme tanulmányok esetén 50 000, kivételes esetben 60 000 leütés, a recenzióké pedig 25 000 leütés lehet. Az egyes szakterületeket áttekinteni kívánó „state of the art” illetve a „review of article” műfajú szövegek esetében a minimális karakterszám 30 000 a maximális 50 000 bruttó leütés lehet.
3. A kéziratokat Word formátumban kérjük a *posze@tk.mta.hu* címre elküldeni.
4. A kéziratnak tartalmaznia kell:
  - a. egy magyar szöveg-összefoglalót;
  - b. egy angol nyelvű szöveg-összefoglalót (abstract);
  - c. kulcsszavakat, valamint
  - d. a szerző titulussát és pontos munkahelyi adatait. A szerző neve a tanulmány felett szerepeljen.
5. Szöveg közbeni kiemelésként *dólt betű* alkalmazható; ritkítás, aláhúzás, vastag betű, csupa nagybetű csak egészen kivételes esetben fogadható el.
6. A közvetlen hivatkozásokat a szövegtörzs tartalmazza, ezek ne jegyzetekben szerepeljenek. Minden idézetet, hivatkozást igénylő állítást vagy kifejezést követően zárójelben tüntessék fel a szerző vezetéknevét, az idézett vagy hivatkozott mű publikálásának évszámát és – ha szükséges – az idézett oldalakat a következő formában: (Arendt, 1992: 25.) vagy (Arendt, 1992: 135–138.).
7. A jegyzetek a főszöveg kiegészítéseit tartalmazzák (tehát nem hivatkozásokat). A jegyzetek helyét a tanulmányon belül felső indexben lévő arab számmal jelölik (így: ¹), a jegyzeteket pedig kérjük a szöveg végén számozott formában elhelyezni. Indokolt esetben lábjegyzet alkalmazható, amelyet – ha csak kis

számban fordul elő – a szövegben csillaggal (*) kell jelölni, s az oldal alján kell elhelyezni.

8. Kérjük, hogy a felhasznált irodalom jegyzéke csak a ténylegesen hivatkozott publikációkat tartalmazza. Az explicit módon hivatkozott forrásokon kívül az irodalomjegyzék legfeljebb még 10–15 forrásmegjelölést tartalmazhat.

A Politikatudományi Szemle 2018. évi 2. számától minden cikkünk egyedi internetes azonosítót, úgynevezett DOI megjelölést kap. Kérjük szerzőinket, hogy az irodalomjegyzékben jelzett hivatkozások és szakirodalmak **mindegyikénél** tüntessék fel az **adott cikkre vonatkozó PONTOS és TELJES DOI azonosítót, így: [https://doi.org/...](https://doi.org/)**

9. Az irodalomjegyzéket a tanulmány végén közöljük, a következőképpen oldva fel a szöveg közti utalásokat:

a) könyveknél:

Arendt, Hannah (1992): *A totalitarizmus gyökerei*. Budapest, Európa.

b) tanulmánykötetben, gyűjteményes kötetben megjelent szövegek esetében: Mickiewicz, Ellen (2000): Institutional Incapacity, the Attentive Public, and Media Pluralism in Russia. In: Richard Gunther and Anthony Mughan (eds.): *Democracy and the Media*. Cambridge, Cambridge University Press. 29–79.

c) folyóiratban megjelent tanulmány esetében:

Selck, J. Torsten (2004): On the Dimensionality of European Union Legislative. *Journal of Theoretical Politics*, Vol. 16, No. 2. April, 203–222. pp. <https://doi.org/10.1177/0951629804041119>

10. A táblázatokat és az ábrákat megfelelően formázva, az eredetüket feltüntetve, a szövegbe építve kérjük. A fekete-fehér ábrákat Excel formátumban, a közlés előtt kérjük mellékelni. A táblázat formázási szabálya:

1. táblázat. Cím.

elnevezés	adat 1	adat 2
párt 1	33,0	0,33
párt 2	34,0	0,34
párt 3.	33,0	0,33
Összesen	100,0	1,00

* megjegyzés.

Forrás:

11. A szerkesztőségbe beérkezett – formailag megfelelő – kéziratokat a szerkesztőség előzetes szűrése után két opponensnek küldjük ki. Az opponensek szerzők nevének feltüntetése nélkül kapják meg a kéziratokat. A közlés feltétele két opponens támogató véleménye. Az opponensek által javítandónak értékelt kéziratokat átdolgozásra visszajuttatjuk a szerzőkhöz. A két opponens egybehangzó elutasítása esetén a kéziratot nem publikáljuk.

12. Kézirat beérkezési és lehetséges közlési határideje.

beérkezési határidő	a közlés első lehetséges határideje
január 15.	első szám
március 15.	második szám
május 31.	harmadik szám
szeptember 15.	negyedik szám

A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy az egyes cikkek közlési sorrendjét, maga határozza meg.

13. A szerkesztőség a beérkezett kéziratokért honoráriumot nem fizet.

Köszönjük, hogy megfelelően előkészített kézirat beküldésével segítik munkánkat.